

Υπόθεση C-635/23

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

23 Οκτωβρίου 2023

Αιτούν δικαστήριο:

Kammergericht (Βερολίνο, Γερμανία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

20 Οκτωβρίου 2023

Προσφεύγουσα:

WBS GmbH

KAMMERGERICHT

Διάταξη

[παραλειπόμενα]

Στην υπόθεση αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής σχετικά με

την ευρωπαϊκή εντολή έρευνας του Γραφείου για την

Εξάλειψη και την Καταπολέμηση της Διαφθοράς της Δημοκρατίας της Λεττονίας της 25ης Απριλίου 2019,

εν προκειμένω αφορώσα μόνο

τη WBS GmbH,

[παραλειπόμενα],

το τέταρτο ποινικό τμήμα του Kammergericht (ανώτερου περιφερειακού δικαστηρίου Βερολίνου, Γερμανία) εξέδωσε, στις 20 Οκτωβρίου 2023, την ακόλουθη διάταξη:

Υποβάλλεται στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

Μπορεί ευρωπαϊκή εντολή έρευνας που αφορά μέτρο του οποίου η λήψη emπίπτει στην αρμοδιότητα των δικαστηρίων δυνάμει του δικαίου του κράτους έκδοσης να εκδοθεί, με τη σύμπραξη μη δικαστικής αρχής επικύρωσης, από άλλη αρμόδια αρχή κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο γ', σημείο ii, της οδηγίας 2014/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, περί της ευρωπαϊκής εντολής έρευνας σε ποινικές υποθέσεις, όταν δικαστήριο του κράτους έκδοσης έχει προηγουμένως επιτρέψει τη λήψη του ερευνητικού μέτρου και έχει τηρήσει, συναφώς, τις υποχρεώσεις εξέτασης και αιτιολόγησης που προβλέπονται στην οδηγία 2014/41/ΕΕ;

Σκεπτικό:

1 A. Πραγματικά περιστατικά

Στις 5 Απριλίου 2019, το λεττονικό Γραφείο για την Εξάλειψη και την Καταπολέμηση της Διαφθοράς κίνησε ποινική διαδικασία κατά μελών της διοίκησης ενός ιδρύματος στη Ρίγα ως υπόπτων για την τέλεση απάτης στη διακεκριμένη μορφή της, απιστίας στη διακεκριμένη μορφή της και πλαστογραφίας, καθώς και για χρήση πλαστών εγγράφων. Στο πλαίσιο των ερευνών του, το Γραφείο έκρινε απαραίτητη τη διεξαγωγή έρευνας στους επαγγελματικούς χώρους των επιχειρήσεων FF GmbH και WBS GmbH στο Βερολίνο και ζήτησε από τον ανακριτή του δικαστηρίου του διαμερίσματος Vidzeme της πόλης της Ρίγας να επιτρέψει τη λήψη των ερευνητικών αυτών μέτρων σύμφωνα με τα άρθρα 179 και 180 του λεττονικού κώδικα ποινικής δικονομίας. Με διατάξεις της 24ης Απριλίου 2019, ο ανακριτής αποφάνθηκε επί του αιτήματος αυτού, αιτιολογώντας την απόφασή του με το σκεπτικό ότι στους χώρους των προαναφερόμενων επιχειρήσεων εικάζεται η ύπαρξη εγγράφων, αρχείων αποθήκευσης και αντικειμένων κρίσιμων για τη διαδικασία και ότι η έρευνα αποσκοπεί στον εντοπισμό και στη δέσμευσή τους, είναι δε απαραίτητη και σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας.

2 Στις 25 Απριλίου 2019, το λεττονικό Γραφείο για την Εξάλειψη και την Καταπολέμηση της Διαφθοράς, ενεργώντας ως άλλη αρμόδια αρχή κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο γ', σημείο ii, της οδηγίας 2014/41/ΕΕ, εξέδωσε ευρωπαϊκή εντολή έρευνας (στο εξής: ΕΕΕ) με την οποία ζητούσε από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας την εξέταση δύο μαρτύρων καθώς και την εκτέλεση των –συνημμένων στην ΕΕΕ– ενταλμάτων έρευνας της 24ης Απριλίου 2019 που είχε εκδώσει το ανακριτικό δικαστήριο. Η γενική εισαγγελία της Δημοκρατίας της Λεττονίας επικύρωσε την ΕΕΕ και τη διαβίβασε στην εισαγγελία του Βερολίνου.

3 Κατόπιν σχετικής αίτησης της εισαγγελίας του Βερολίνου, το Amtsgericht Tiergarten (πρωτοβάθμιο δικαστήριο Tiergarten, Γερμανία) στο Βερολίνο διέταξε επίσης τη διεξαγωγή έρευνας στους επαγγελματικούς χώρους της FF GmbH και της WBS GmbH. Οι έρευνες που ακολούθησαν στις 13 Μαΐου 2019 οδήγησαν στη δέσμευση πολυάριθμων αποδεικτικών στοιχείων.

- 4 Οι πληρεξούσιοι της FF GmbH και της WBS GmbH προσέβαλαν το μέτρο δικαστικής συνδρομής ενώπιον του δικάζοντος τμήματος, ζητώντας, μεταξύ άλλων, να γίνει δεκτό ότι δεν επιτρέπεται η παράδοση στη Δημοκρατία της Λεττονίας των αποδεικτικών στοιχείων που είχαν δεσμευθεί. Όσον αφορά την FF GmbH, το δικάζον τμήμα παρέπεμψε την υπόθεση στο Bundesgerichtshof (Ανώτατο Ομοσπονδιακό Δικαστήριο, Γερμανία) προκειμένου να αποσαφηνιστεί νομικό ζήτημα σχετικά με το παραδεκτό του μέσου ένδικης προστασίας: όσον αφορά τη WBS GmbH, το δικάζον τμήμα αποφάνθηκε, μεταξύ άλλων, ότι η παράδοση των αποδεικτικών στοιχείων επιτρέπεται υπό τον όρο ότι, αντί των πρωτοτύπων εγγράφων που έχουν δεσμευθεί, θα παραδοθούν επικυρωμένα αντίγραφα των εγγράφων αυτών. Ωστόσο, δεν ακολούθησε παράδοση των αποδεικτικών στοιχείων που είχαν δεσμευθεί στους χώρους της WBS GmbH, δεδομένου ότι η εισαγγελία του Βερολίνου έκρινε ότι έπρεπε να αναμείνει την έκβαση της διαδικασίας ενώπιον του Bundesgerichtshof (Ανώτατου Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου).
- 5 Μετά την έκδοση της αποφάσεως του Bundesgerichtshof (Ανώτατου Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου), ο πληρεξούσιος της WBS GmbH ζήτησε εκ νέου, μεταξύ άλλων, να γίνει δεκτό ότι δεν επιτρέπεται η παράδοση στη Δημοκρατία της Λεττονίας των αποδεικτικών στοιχείων που είχαν δεσμευθεί. Θεωρεί ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις του εθνικού δικαίου που προβλέπουν τέτοια δυνατότητα, το δικάζον τμήμα πρέπει να αποφανθεί εκ νέου σχετικά με το αν επιτρέπεται η παράδοση των αποδεικτικών στοιχείων, δεδομένου ότι έχει επέλθει μεταβολή της νομικής κατάστασης. Σύμφωνα με την απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2021 που, εν τω μεταξύ, εκδόθηκε από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση C-724/19, μια ΕΕΕ που αφορά μέτρο του οποίου η λήψη εμπίπτει στην αρμοδιότητα των δικαστηρίων δυνάμει του δικαίου του κράτους έκδοσης μπορεί να εκδοθεί μόνον από δικαστήριο. Επομένως, κατά τον πληρεξούσιο της WBS GmbH, εν πάση περιπτώσει, δεν επιτρέπεται η παράδοση των αποδεικτικών στοιχείων που έχουν δεσμευθεί διότι, μολονότι στη Δημοκρατία της Λεττονίας η λήψη του μέτρου έρευνας που προηγήθηκε της δέσμευσης εμπίπτει στην αρμοδιότητα των δικαστηρίων, εντούτοις η ΕΕΕ δεν εκδόθηκε από δικαστήριο.
- 6 Η εισαγγελία του Βερολίνου ζήτησε από τη γενική εισαγγελία της Δημοκρατίας της Λεττονίας να εξετάσει αν η ΕΕΕ θα μπορούσε να εκδοθεί εκ νέου από δικαστήριο. Η γενική εισαγγελία της Δημοκρατίας της Λεττονίας δήλωσε ότι δεν υφίσταται τέτοια δυνατότητα, δεδομένου ότι το δίκαιο της Δημοκρατίας της Λεττονίας δεν παρέχει νομική βάση προς τούτο.
- 7 Προκειμένου να διευκρινισθεί το ζήτημα που εγείρεται με την παρούσα διάταξη, το δικάζον τμήμα ανέβαλε την έκδοση της αποφάσεως όσον αφορά το αίτημα να αποφανθεί εκ νέου σχετικά με το αν επιτρέπεται η παροχή αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής και διέταξε την αναβολή της παράδοσης των αποδεικτικών στοιχείων που έχουν δεσμευθεί.
- 8 B. Σκεπτικό της αποφάσεως περί παραπομπής

Με την απόφασή του της 16ης Δεκεμβρίου 2021 στην υπόθεση C-724/19, το τέταρτο τμήμα του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης έκρινε ότι το άρθρο 2, στοιχείο γ', σημείο i, της οδηγίας 2014/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, περί της ευρωπαϊκής εντολής έρευνας σε ποινικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει να είναι εισαγγελέας ο αρμόδιος για την έκδοση, κατά το στάδιο της ποινικής προδικασίας, ευρωπαϊκής εντολής έρευνας, κατά την έννοια της οδηγίας αυτής, για τη συλλογή δεδομένων κινήσεως και δεδομένων θέσεως τα οποία αφορούν τις τηλεπικοινωνίες όταν στο πλαίσιο παρόμοιας εγχώριας διαδικασίας η λήψη ερευνητικού μέτρου για την πρόσβαση σε τέτοια δεδομένα εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα του δικαστή. Στην υπόθεση εκείνη, η βουλγαρική εισαγγελική αρχή, ενεργώντας ως αρχή του άρθρου 2, στοιχείο γ', σημείο i, της οδηγίας 2014/41/ΕΕ, είχε εκδώσει, χωρίς να προηγηθεί συμμετοχή βουλγαρικού δικαστηρίου, τέσσερις ΕΕΕ με αντικείμενο τη λήψη δεδομένων κινήσεως και θέσεως τα οποία αφορούσαν τηλεπικοινωνίες. Επρόκειτο για μέτρα τα οποία, σε παρόμοια εγχώρια υπόθεση, η βουλγαρική εισαγγελική αρχή θα μπορούσε να διατάξει μόνο κατόπιν δικαστικής έγκρισης.

- 9 Π. Αν οι αρχές που διατυπώνονται στην απόφαση του Δικαστηρίου έχουν εφαρμογή στην υπό κρίση υπόθεση, το δικάζον τμήμα θα πρέπει να αποφανθεί ότι δεν επιτρέπεται η παράδοση στη Δημοκρατία της Λεττονίας των αποδεικτικών στοιχείων που έχουν δεσμευθεί.

Ο Γερμανός νομοθέτης έχει ορίσει, στο άρθρο 91d, παράγραφος 1, του Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen (γερμανικού νόμου περί διεθνούς δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις, στο εξής: IRG), ότι οι διατάξεις της οδηγίας 2014/41/ΕΕ που αφορούν τις απαιτήσεις σχετικά με την αρμοδιότητα της αρχής έκδοσης αποτελούν προϋπόθεση για το επιτρεπτό της αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής. Το άρθρο 91d, παράγραφος 1, του IRG έχει ως εξής:

(1) Η παροχή αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής επιτρέπεται μόνον εφόσον το αιτούν κράτος μέλος υποβάλλει το αίτημά του χρησιμοποιώντας το έντυπο που παρατίθεται στο παράρτημα Α ή στο παράρτημα Γ της οδηγίας για την ευρωπαϊκή εντολή έρευνας, όπως ισχύει, το οποίο:

- 1. έχει εκδοθεί από δικαστική αρχή κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο γ', σημείο i, της οδηγίας για την ευρωπαϊκή εντολή έρευνας ή*
- 2. έχει εκδοθεί από άλλη αρχή, πλην εκείνης που αναφέρεται στο σημείο 1 ανωτέρω, την οποία το αιτούν κράτος μέλος έχει ορίσει ως αρμόδια για τον σκοπό αυτό και έχει επικυρωθεί από αρχή του σημείου 1 ανωτέρω στην ενότητα Α του εντύπου που παρατίθεται στο παράρτημα Α της οδηγίας για την ευρωπαϊκή εντολή έρευνας.*

- 10 Βάσει του άρθρου 91d, παράγραφος 1, του IRG, δεν θα επιτρεπόταν η παράδοση στη Δημοκρατία της Λεττονίας των αποδεικτικών στοιχείων που είχαν δεσμευθεί

και τούτο διότι η ΕΕΕ, όσον αφορά το μέτρο έρευνας που συνδέεται άρρηκτα με την παράδοση, θα είχε εκδοθεί από αναρμόδια αρχή έκδοσης. Συναφώς, το Γραφείο για την Εξάλειψη και την Καταπολέμηση της Διαφθοράς δεν θα αποτελούσε άλλη αρχή κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο γ', σημείο ii, της οδηγίας, δεδομένου ότι δεν θα ήταν αρμόδιο να διατάξει τη διεξαγωγή έρευνας στο πλαίσιο παρόμοιας εγχώριας διαδικασίας. Σύμφωνα με τα άρθρα 179 και 180 του λεττονικού κώδικα ποινικής δικονομίας, έρευνες μπορούν, κατ' αρχήν, να διαταχθούν μόνον από δικαστήριο. Οι διατάξεις σε αγγλική μετάφραση (πηγή: <https://wipolex-res.wipo.int/edocs/lexdocs/laws/en/lv/lv043en.pdf>) –στο μέτρο που αφορούν την παρούσα διαδικασία– έχουν ως εξής:

Section 179. [Άρθρο 179.] Searches [Έρευνες]

(1) *A search is an investigative action whose content is the search by force of premises, terrain, vehicles, and individual persons for the purpose of finding and removing the object being sought, if there are reasonable grounds for believing that the object being sought is located in the site of the search. [Η έρευνα αποτελεί ερευνητικό μέτρο το οποίο συνίσταται στη διά της βίας έρευνα χώρων, εδάφους, οχημάτων και προσώπων με σκοπό την ανεύρεση και την αφαίρεση του αντικειμένου που αναζητείται, όταν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι να πιστεύεται ότι το αντικείμενο που αναζητείται βρίσκεται στον τόπο της έρευνας.]*

(2) *A search shall be conducted for the purpose of finding objects, documents, corpses, or persons being sought that are significant in criminal proceedings. [Η έρευνα διεξάγεται με σκοπό την ανεύρεση αντικειμένων, εγγράφων, σορών ή προσώπων που αναζητούνται και είναι σημαντικά για την ποινική διαδικασία.]*

Section 180. [Άρθρο 180.] Decision regarding a Search [Απόφαση για τη διεξαγωγή έρευνας]

(1) *A search shall be conducted with a decision of an investigating judge or a court decision. [Η έρευνα διεξάγεται με απόφαση ανακριτή ή με απόφαση δικαστηρίου.] An investigating judge shall take a decision based on a proposal of a person directing the proceedings and materials attached thereto. [Ο ανακριτής λαμβάνει την απόφασή του βάσει της πρότασης του προσώπου που διευθύνει τη διαδικασία και των συνοδευτικών εγγράφων.]*

(2) [...]

(3) *In emergency cases where, due to a delay, sought objects or documents may be destroyed, hidden, or damaged, or a person being sought may escape, a person directing the proceedings may conduct a search with the consent of a public prosecutor. [Σε επείγουσες περιπτώσεις, κατά τις οποίες, λόγω καθυστέρησης, τα αντικείμενα ή τα έγγραφα που αναζητούνται ενδέχεται να καταστραφούν, να αποκρυβούν ή να υποστούν βλάβη ή όταν το πρόσωπο που αναζητείται ενδέχεται να διαφύγει, το πρόσωπο που διευθύνει*

τη διαδικασία μπορεί να διεξαγάγει έρευνα με τη συγκατάθεση του εισαγγελέα.] [...]

- 11 Επομένως, η διαπίστωση η οποία επιβάλλεται κατ' εφαρμογήν των νομικών αρχών που διατυπώνονται στην απόφαση C-724/19 του Δικαστηρίου, ότι δεν επιτρέπεται η παροχή αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, θα είχε ως συνέπεια ότι η ΕΕΕ θα έπρεπε να επιστραφεί από την εισαγγελία του Βερολίνου στη Δημοκρατία της Λεττονίας σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/41/ΕΕ.
- 12 III. Ωστόσο, το δικάζον τμήμα έχει αμφιβολίες ως προς το αν οι αρχές που διατυπώνονται στην απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-724/19 πρέπει να εφαρμοστούν αμετάβλητες στην υπό κρίση υπόθεση ή αν, αντιθέτως, αρκεί το γεγονός ότι δικαστήριο του κράτους έκδοσης έχει επιτρέψει τη λήψη του επίμαχου ερευνητικού μέτρου πριν από την έκδοση της ΕΕΕ και έχει τηρήσει τις υποχρεώσεις εξέτασης και αιτιολόγησης που προβλέπονται στην οδηγία 2014/41/ΕΕ.
- 13 1. Οι αμφιβολίες αυτές απορρέουν, αφενός, από το γεγονός ότι η απόφαση του Δικαστηρίου αφορούσε αρχή κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο γ', σημείο i, ωστόσο, στην υπό κρίση υπόθεση, ως αρχή έκδοσης έχει ενεργήσει «άλλη αρμόδια αρχή ορισθείσα από το κράτος έκδοσης» κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο γ', σημείο ii. Το δικάζον τμήμα δεν μπορεί να συναγάγει σαφώς από την απόφαση του Δικαστηρίου αν οι αρχές που διατυπώνονται σε αυτή εφαρμόζονται κατά τον ίδιο τρόπο στις ΕΕΕ που εκδίδονται βάσει του άρθρου 2, στοιχείο γ', σημείο ii. Στις σκέψεις 29 και 30 της αποφάσεώς του, το Δικαστήριο έκρινε τα εξής:
- «29 Επομένως, από το γράμμα της διατάξεως αυτής προκύπτει ότι η αρχή εκδόσεως πρέπει, σε όλες τις περιπτώσεις που καλύπτει η εν λόγω διάταξη, να είναι αρμόδια στην οικεία υπόθεση, είτε ως δικαστής, δικαστήριο, ανακριτής ή εισαγγελέας είτε, όταν δεν είναι δικαστική αρχή, ως ανακριτική αρχή.*
- 30 Αντιθέτως, από την ανάλυση και μόνον του γράμματος της εν λόγω διατάξεως δεν είναι δυνατόν να καθορισθεί εάν η έκφραση “με αρμοδιότητα στη συγκεκριμένη υπόθεση” έχει την ίδια σημασία με την έκφραση “αρμόδια να διατάσσει τη συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο” και, ως εκ τούτου, εάν αρμόδιος για την έκδοση ευρωπαϊκής εντολής έρευνας για τη συλλογή δεδομένων κινήσεως και δεδομένων θέσεως τα οποία αφορούν τις τηλεπικοινωνίες μπορεί να είναι εισαγγελέας, όταν, στο πλαίσιο παρόμοιας εγχώριας διαδικασίας, ερευνητικό μέτρο για την πρόσβαση σε τέτοια δεδομένα εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα του δικαστή.»*
- 14 Κατά το δικάζον τμήμα, τούτο θα μπορούσε να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αρμόδια αρχή έκδοσης μπορεί επίσης να είναι κάποια άλλη αρχή, κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο γ', σημείο ii, όταν η λήψη του μέτρου εμπίπτει στην αρμοδιότητα των δικαστηρίων δυνάμει του εθνικού δικαίου και ότι η συμμετοχή

του δικαστηρίου στην περίπτωση αυτή, η οποία προφανώς απαιτείται επίσης υπό τις συνθήκες αυτές, μπορεί να λάβει χώρα σε κάποιο άλλο χρονικό σημείο.

- 15 2. Αφετέρου, η υπό κρίση υπόθεση διαφέρει από εκείνη επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου ως προς το ότι η λήψη του ερευνητικού μέτρου, η οποία εμπίπτει στην αρμοδιότητα των δικαστηρίων δυνάμει του δικαίου του κράτους έκδοσης, επιτράπηκε από δικαστήριο του κράτους έκδοσης πριν από την έκδοση της ΕΕΕ, κρίθηκε δε απαραίτητη και σύμφωνη με την αρχή της αναλογικότητας. Τούτο, κατά το δικάζον τμήμα, σημαίνει ότι οι εκτιμήσεις στις οποίες στηρίζεται η απόφαση του Δικαστηρίου δεν ισχύουν, ως επί το πλείστον, στην υπό κρίση υπόθεση.
- 16 Το δικάζον τμήμα αντιλαμβάνεται ότι το Δικαστήριο στηρίζει, κατ' ουσίαν, την απόφασή του στα ακόλουθα τρία επιχειρήματα:
- (1) Μόνον η αρχή που είναι αρμόδια για τη λήψη του επίμαχου μέτρου δυνάμει του εθνικού δικαίου μπορεί να εκπληρώσει κατά τρόπο ουσιαστικό τις υποχρεώσεις εξέτασης (άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο α') και αιτιολόγησης που προβλέπει η οδηγία (βλ. σκέψεις 32 έως 34).
- (2) Βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2014/41, η αρχή έκδοσης μπορεί να εκδώσει ΕΕΕ μόνον υπό την προϋπόθεση ότι το ερευνητικό μέτρο που αναφέρεται στην εν λόγω εντολή θα μπορούσε να είχε διαταχθεί υπό τις ίδιες προϋποθέσεις σε παρόμοια εγχώρια υπόθεση (σκέψη 35).
- (3) Η διαφοροποίηση της αρχής που εκδίδει την ΕΕΕ από την αρχή που είναι αρμόδια να διατάξει τη λήψη ερευνητικού μέτρου στο πλαίσιο της εθνικής διαδικασίας έρευνας θα περιέπλεκε το σύστημα συνεργασίας και, κατ' αυτόν τον τρόπο, θα υπονόμει την καθιέρωση ενός απλουστευμένου και αποτελεσματικού συστήματος (σκέψεις 36 έως 38).
- 17 α) Κατά το δικάζον τμήμα, οι εκτιμήσεις υπό σημεία (1) και (2) δεν ασκούν επιρροή στην υπό κρίση υπόθεση. Η υποχρέωση εξέτασης των προϋποθέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας έχει εκπληρωθεί, πριν από την έκδοση της ΕΕΕ, από την αρχή που είναι αρμόδια να διατάξει το ερευνητικό μέτρο δυνάμει του εθνικού δικαίου· στη διάταξή του, ο αρμόδιος ανακριτής ανέφερε ότι οι έρευνες που έπρεπε να διεξαχθούν στο Βερολίνο ήταν απαραίτητες και σύμφωνες με την αρχή της αναλογικότητας. Εν προκειμένω, σε αντίθεση με την υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-724/19, δεν συνέτρεχε καμία ειδική απαίτηση αιτιολόγησης. Η αρχή έκδοσης έχει εκδώσει την ΕΕΕ επίσης υπό τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες θα μπορούσε να έχει διαταχθεί το ερευνητικό μέτρο σε παρόμοια εγχώρια υπόθεση· η εν λόγω αρχή είχε προηγουμένως ζητήσει από δικαστήριο να επιτρέψει τη διεξαγωγή έρευνας, το δε δικαστήριο επέτρεψε τη διεξαγωγή της πριν από την έκδοση της ΕΕΕ.

- 18 Επομένως, κατά το δικάζον τμήμα, μένει να εξεταστεί μόνον η εκτίμηση υπό σημείο (3).

αα) Συναφώς, το δικάζον τμήμα φρονεί, αφενός, ότι η εκτίμηση αυτή πρέπει να εξεταστεί κατά τρόπο διαφοροποιημένο. Εκτιμά ότι η υποχρεωτική σύμπτωση της αρχής που εκδίδει την ΕΕΕ με την αρχή που είναι αρμόδια να διατάξει τη λήψη του μέτρου δυνάμει του εθνικού δικαίου μπορεί να επιφέρει όχι μόνον απλουστεύσεις, αλλά και περιπλοκές. Τούτο ισχύει, ιδίως, για τα κράτη μέλη στα οποία το ανακριτικό δικαστήριο δεν διαδραματίζει κεντρικό ρόλο στη διαδικασία έρευνας, όπως συμβαίνει, για παράδειγμα, στο γερμανικό νομικό σύστημα, αλλά έρχεται σε επαφή με την έρευνα μόνον *ad hoc*, όπως όταν εκτελούνται συγκεκριμένα ερευνητικά μέτρα που ζητούνται από την εισαγγελική αρχή ή όταν διατάσσεται και επικυρώνεται η λήψη μέτρων καταναγκασμού η οποία εμπίπτει στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου δυνάμει του εθνικού ποινικού δικονομικού δικαίου. Εν πάση περιπτώσει, στο γερμανικό νομικό σύστημα, η *ad hoc* αρμοδιότητα του ανακριτικού δικαστηρίου έχει ως συνέπεια ότι το εν λόγω δικαστήριο έχει πρόσβαση στη δικογραφία μόνο κατά τον χρόνο έκδοσης της αποφάσεώς του και, επιπλέον, δεν έχει γνώση των πεδίων έρευνας που δεν σχετίζονται με την απόφασή του ούτε των εξελίξεων που έπονται της αποφάσεώς του. Επομένως, στην περίπτωση που χαρακτηριστεί ως αρχή έκδοσης, το ανακριτικό δικαστήριο οφείλει, κατά την υποβολή τυχόν διευκρινιστικών ερωτημάτων εκ μέρους της αρχής εκτέλεσης, για παράδειγμα δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, της οδηγίας, να ζητήσει κατ' αρχάς τη δικογραφία της υποθέσεως και να ενημερωθεί (εκ νέου) σχετικά με την έρευνα και την πορεία της. Τούτο συνεπάγεται καθυστερήσεις στο πλαίσιο της αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής.

- 19 Πρέπει επίσης να υπομνησθεί ότι μπορεί να υπάρξουν περιπτώσεις, όπως εν προκειμένω, κατά τις οποίες η ΕΕΕ αφορά όχι μόνον ερευνητικά μέτρα των οποίων η λήψη εμπίπτει στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου, αλλά και μέτρα ως προς τα οποία αυτό δεν ισχύει. Στην περίπτωση αυτή, κάθε αρχή θα είχε τη δυνατότητα να εκδίδει χωριστή ΕΕΕ για τον τομέα που εμπίπτει στην αρμοδιότητά της. Το κράτος εκτέλεσης θα έπρεπε τότε να συνδιαλέγεται με διαφορετικές αρχές έκδοσης όσον αφορά δύο ΕΕΕ που αφορούν ένα ενιαίο σύνολο πραγματικών περιστατικών. Κατά το δικάζον τμήμα, το γεγονός αυτό μπορεί επίσης να περιπλέξει το σύστημα συνεργασίας.

- 20 ββ) Αφετέρου, το δικάζον τμήμα διερωτάται αν η εκτίμηση υπό σημείο (3), από μόνη της, είναι ικανή να δικαιολογήσει τους περιορισμούς, οι οποίοι απορρέουν από τις αρχές που διατυπώθηκαν στην υπόθεση C-724/19, του περιθωρίου διακριτικής ευχέρειας που διαθέτουν τα κράτη μέλη κατά τη μεταφορά της οδηγίας 2014/41 στο εσωτερικό τους δίκαιο. Οι αμφιβολίες του δικάζοντος τμήματος στηρίζονται επίσης στη σύγκριση με τη νομική κατάσταση σχετικά με το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, στο πλαίσιο του οποίου γίνεται δεκτό ότι επιτρέπεται διαχωρισμός μεταξύ της αρχής που είναι αρμόδια να διατάξει τη λήψη του συγκεκριμένου μέτρου και της αρχής που είναι αρμόδια για την έκδοση του εντάλματος, παρά τον στόχο της απλούστευσης ενός προηγούμενως

πολύπλοκου συστήματος συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών, ο οποίος έχει τεθεί και στην περίπτωση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης (βλ. αιτιολογική σκέψη 5 της απόφασης-πλαίσιου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών) (βλ. απόφαση του τμήματος μείζονος συνθέσεως του Δικαστηρίου της 27ης Μαΐου 2019 – C-509/18).

21 Κατά συνέπεια, το δικάζον τμήμα θέτει το ακόλουθο ερώτημα:

[παραλειπόμενα][επανάληψη του προδικαστικού ερωτήματος]

[παραλειπόμενα]

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ